

selve Manden og hans Charge at gjøre uden Hensyn til hans Familieferhold, da saadanne Hensyn ellers ikke ere tagne i nogen af vore Pønningsslove. Efter den nuværende Regel har saaledes en Oberfergent, der ikke er gift, i Cantonnements illæg 1 Rd. 84 Sk. Han vil efter vort Forslag faae 9 Rd., og det er jo et overordentligt betydeligt Tillæg. Ganske vist have Nogle, som f. Ex. en Oberfergent med Kone og fire Børn, nu 15 Rd., og saadanne maatte da ogsaa lade sig nøie med 9 Rd., men dette er dog over Gjennemsnittallet. En ugift Sergent har ligeledes nu 1 Rd. 84 Sk. og vil faae 6 Rd. Naar Hensyn tages til de Forandringer, som maae være foregaaende med Hensyn til Underofficersclassens Stilling ved den for to Aar siden foretagne Pønningsslov, troer jeg, at det hele Forhold vil efter vort Forslag være ordnet saaledes, at Underofficererne i det Hele taget ville blive betydeligt bedre stillede, end de gjennemsnitligt nu ere det, og ganske vist vil Lovforslaget, saavel paa dette, som paa flere andre Punkter, kræve ikke ubetydelige pecuniaire Opoffrelser af os imod, hvad der hidtil er blevet udredet. Gaaer jeg videre til Forslaget om Cantonnementsforholdet, da har en Lieutenant, hvad enten det er en Premier- eller Secondlieutenant, nu 12 Rd. i Cantonnementsstillæg. Hvad Krigsministeren forlanger, er for det Første 15 Rd. fast og dernæst 10 Rd. Bordpenge. Dette bliver jo 25 Rd., idet vi maae antage, at det, han faaer i Bordpenge, gives ham, for af ham at anvendes paa sig selv, og vi træffe saaledes her en Forhøielse af 100 pCt. Der kan — og endda med god Grund — klages over Beløbets nuværende Størrelse, men det bevises jo dog ingenlunde, at det er nødvendigt at gaae til en saa stor Forhøielse, som der her er Tale om. Det ærede Mindretal mener, at vi i saa Henseende kunne blive staaende ved en Forhøielse af 25 pCt., nemlig fra 12 til 15 Rd., og Fleertallet har meent, at man kun af Hensyn til Krigsministerens Stilling til dette Spørgsmaal burde gaae ud derover, og vi ere derfor med Hensyn til de Befalingsmænd, for hvis Bedkommende den høitærede Krigsminister ved en tidligere Leilighed har

lagt Vægt paa en særlig Forhøielse, gaaede til en Forhøielse af 60 pCt., nemlig fra 12 til 20 Rd. Jeg skal ganske henstille til Thinget, om det ikke kan siges, at Fleertallet her er gaaet til den yderste Grænse af Smødekommen. Den høitærede Minister kaldte Dagpengene, saaledes som de ere ansatte i § 11, Minimumsdagpenge. Dette er imidlertid ikke Udvalgets Opfattelse. Denne er nemlig, at de ligesaagodt, eller endogsaa nok saa godt, bør kaldes Maximumsdagpenge; thi § 11 anfører de høieste Beløb, der som Regel kunne tilkomme de Paagældende. See vi hen til § 12, er der endogsaa Tilfælde, hvor de i § 11 nævnte Dagpenge skulle eller kunne nedsættes, saaledes som det fremgaaer af henholdsvis 1ste og 2det Stykke i bemeldte § 12. Skulde man bruge Ordet: „Minimumsdagpenge“ vilde det komme til at betyde: Dagpenge, reducerede i Genhold til § 12, hvorimod § 11 kun omtaler de ordinære Dagpenge, saaledes som Enhver under de almindelige Forhold kan fordrø dem. Jeg er entig med det ærede Medlem for Svø Amtis 1ste Valgkreds i, at vort Forslag om at § 12, sidste Stykke, skal udgaae, ikke kan røbe nogen Mangel paa Tillid til Krigsministeren. Kunde der findes nogensemhelst Analogi i nogen anden Bestemmelse, skulde jeg for mit Bedkommende gjerne give den høitærede Krigsminister for hans Person en saadan Bemyndigelse. Jeg tvivler nemlig ikke om, at han med megen Eftsonsomhed vilde bruge en saadan almindelig Bemyndigelse og i ingen Henseende vilde forurette Statskassen, men jeg kan ikke nægte, at jeg ikke vilde have saa meget imod, om man sagde, at der ved vort Forslag vises en Mangel paa Tillid til Krigsbestyrelsen; thi det er jo noget temmelig almindeligt, at man fastsætter Noget ved Lov af Mangel paa Tillid til Administrationen; ellers kunde vi spare umaadelige Masjer af Lovbestemmelser. Jeg kan heller ikke see rettere, end at § 11 med Hensyn til det høieste Beløb, hvortil Dagpenge kunne stige, blev temmelig illusorisk, naar vi skulde overlade til Administrationen efter Behag at forhøie Dagpengene indtil det Dobbelte. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 5 skal jeg gjøre opmærk-